

Лис Микита

ГЕНЕРАЛ ЗИМА ПІД БЕРЛІНОМ

Побілило землю, побілило всюди
(А в очах, як досі, світ увесь чор-
[ніе].
Віє лютий вітер. (А що далі буде?)
(І в кишенях вітер, як і віяв, віє).

Падає білило, падає навколо
(Та коби хоч доляр впав один на
[днину].
Все мов у сорочці. (Добре, що не
[голо].
(Весняні надії знов зійшлися кли-
[ном].

Нічирк, так мертво, не бринить
[ні муха.
(Зрештою, як мусі на морозі бу-
[ти?).
Натягни надворі капелюх на вука

(А не хочеш, можеш ноги натяг-
[нути).

Слухаєш: далеко дзвонять дрібно
[сани.
(Ти зубами дзвоняш, вийшовши із
[хати].
Хтось, кудись-то їде, десь при кор-
[чмі стане
І горілку вип'є. Ех, не згадуй, бра-
[те!).

Побілило землю, ну та й побілило
(Аж влізлива туга стисне попід
[груди].
Дивишся — і раптом чуєш давню
[силу,
І у комір шепчеш: Е, якось то бу-
[де!

Бабай

В СУДІ

Суддя (до свідка): Чи ви спорід-
нені або посвоячені з обвинуваче-
ним?

Свідок: Не знаю і не можу га-
рантувати: мене знайшли немов-
лям на вулиці!

В АДВОКАТА

— У вашому випадку з чолові-
ком, ви можете одержати тільки
сепарацію з ним від столу і ліж-
ка.

— О, це нічого не допоможе! Тоді
він буде їсти на креденсі, а спати
на канапі!

НАШ ІВАСИК

Молодиця перед сповіддю вирі-
шила признатися чоловікові до
гріха.

— Знаєш, чоловіче, наш Івасик
це не наш Івасик...

— Чому?

— Ти знаєш, як ти мене післав
до того чудотворного лікаря, то я
там і дістала нашого Івасика...

— Але ж ти заплатила за візи-
ту ті гроші, що я дав?

— Та заплатила...

— Ну, то ж тоді Івасик таки
наш!

САМЕ ТОМУ

Жінка лежить на смертній по-
стелі, чоловік її потішає:

— Ти тим не переймайся, жінко,
там колись всі зустрінемося. Раз
мусимо всі вмерти.

— Капустяна голово! — нерву-
ється жінка. — Саме тому! Коли б
я могла більше разів вмирати, то
я тим одним разом не перейма-
лася б!

ДОБРА РАДА

Вуличник бачить на вулиці піс-
ланця, який несе на плечах вели-
кий і важкий стінний годинник, і
каже:

— На вашому місці я купив би
собі кишеньковий!

ПОПРАВИВСЯ

— Дивіться, яку смішно вели-
ку голову має той хлопчина!

— Но, но, це мій син!

— Але як вона йому добре до-
пасована!

МОЖЕ І ТАК

Двоє малих хлопчаків лаються:

— А ти сякий, такий, ти не
мав батька!

— Це неправда, неправда, мав.
може більше батьків, ніж ти!

СПИШІТЬСЯ

— Куди так поспішаєте, лас-
кава пані?

— Ах мушу бігти по лікаря, бо
мій чоловік захворів, а по дорозі
хочу вступити ще до кравчині...

НА ЖАЛЬ, НІ

В одному товаристві молода да-
ма співає. Її сусід ввічливо завва-
жує:

— Пані, ви співаєте чудово! Мій
батько тишився б, коли б міг вас
почути.

— О, цю приємність можу йому
зробити!

— На, жаль, ні. Він цілком глу-
хий.

БАЛКАНСЬКА ПОЛІТИКА

Коли одного балканського полі-
тика запитали журналісти, чому
він наказав таємно згладити зі сві-
ту іншого балканського політика
він, усміхаючись, відповів:

— Зовсім просто: щоб описля
журналісти не могли питати його,
чому він наказав таємно вбити
мене!

ДОБРИЙ ВЧИНОК СТАЛІНА

...Коли колись, після смерти
Сталіна, історики писатимуть про
нього, вони ствердять, що одино-
ким добрим вчином за ціле його
життя було те, що він помер.

ЯКЩО ЙТИМЕ ТАК ДАЛІ...

Рік 2000. Внук Сталіна (зверта-
ючись до амбасадорів Британії й
США):

— Панове амбасадори, заявіть
внукам Трумена і Етлі, що в пи-
танні Берліну я не бачу можли-
вості погодитися і тому відкла-
даю цю справу до наступного засі-
дання...

БІЛЬШЕ НЕ МУСИТЬ

Директор одного підприємства
вважав себе дуже дотепним і лю-
бив оповідати своїм працівникам
кепські дотепи, з яких вони вда-
вали, що щиро сміються. Одного
разу він запримітив, що один не
сміється:

— Що з вами? Вам щось доля-
гає. Чому ви не смієтесь сьогодні?
Вам щось погано?

— Ні, але я вже не мушу, бо
і так післязавтра йду на емери-
туру...

ЄДИНИЙ

— Скажи мені, кохана, чи я
єдиний, якого ти любила?

— Але ж так, любий, ти єди-
ний і найкращий з них усіх!

РАСОВИЙ СОБАКА

— Не розумію що ти бачиш
гарного в тій собаці? Вона така
кудлата, що не розбереш де голо-
ва, а де хвіст.

— Ну, ти розумієшся! Це ж ра-
сова собака. А як хочеш довіда-
тися де голова, то тільки слухай
котрим боком вона гавкає!

ШОТЛЯНДСЬКА КРОВ

Шотландці, як відомо, з приро-
ди скупі. Кажуть, що це лежить
вже в них у крові.

В одному з льондонських іпи-
талів треба було одній англійській
леді конче зробити трикратну
трансфузію крові. Зголосився о-
дин шотляндець. Після першої
трансфузії леді дала йому за це
10 фунтів. Після другої тільки —
5. Після третьої не дала нічого,
тільки сказала „дякую”.

Пояснюють, що після третьої
трансфузії набрала стільки шот-
ляндської крові, що стала такою
скупю, як і шотландці.

— Але ж то, прошу пані, народили руху з тим новонародженим принцом, і по газетах, і по радіо щось три тижні бубіли, що княжна Єлисавета повила сина. Пригадую — на Фрیمانській вулиці, під 9-кою то жінка одного кондуктора привела була на світ троячки, а ніхто такого гвалту не підіймав... Ба, не знати, моя пані кохана, як хлопчика охристили?.. Казала мені одна пані з Мар'їнської Дружини, що король і королева просили за кума нашого Данила, і що з Фрайману з магазину Суспільної Опіки, післали йому навіть два метри полотна на крижму. Своїм порядком — вже то я чую носом, що з тієї нагоди буде в таборі свіже здирство! А подивіться, прошу пані, на нашу голову від Об'єднання Українських Жінок, як то вона готить по таборі, як із перцем, вже і волічку звідкись викачочила і нитки скуповує, а ну, побачите, чи вона знову не схоче послати до Лондону презента! Напевно скаже нам гаптувати нічну сорочку, або щось з білизни — для самої княжни, а малому тре' буде зробити комплект з білої волічки. О, без того не обійдеться!

Прощу пані, а ви мені скажіть, звідки той бідний діпістий приходить ніч, в такий гіркий час, обдаровувати всіх і вся, на ліво і на право? І хто то в нас таку дурну моду вигадав?.. Я вже не кажу — такий княжній, ну, може їй і випадає писати малечкий презент раз трапився в фамілії такий випадок, або такий пачі Рузвелтисі, — теж бим не жалувала якої-там скатертини, все ж то вона обгризається за нами, де може, але ви поміркуйте, скільки-то по всяких урядях і бюрах тих менших попихачів, а кожний іно очі витріщає, щоб йому щось востромити. Їй собі порахуйте, моя пані кохана, скільки-то з одного нашого табору пішло в світ отих дарованих сорочок, блюзюк, рушників, скатертей, касеток?.. І де це все поділося? І що ми з того масмо?.. Ще рапці, то хоть гриділи були людські і бодай виплачувалась шкіра за виправу. Продав чоколяду, купив гіток, трохи покрутив-поштудеругав і виїшов на своє. А нині, прошу пані, не обстанете, бо той приїл, що тепер дають, то хіба на сміх, ні на то дивитися, ні продати, ні самому з'їсти!.. Уже там хап мара чоколяду, але чому дурного джусу не дають? А чому від року ми ще ні раз не віфасували порожку на блощиці?.. Я вам кажу, прошу пані, що поки ми там переселились

за Велику Воду, то блощиці нас живцем задзьобають!

Або з тим переселенням... Чиста комедія, та й годі. Йдемо, йдемо, і фурт на місці сидимо. Вже мені самій хоч не жаль, не маю асїдавітів, ні термітів, ні жадного біса-чорта в тій Америці, от — нечасна повоенна вдовиця, як та похила вер'а, що на неї і кози скачуть... Але ж е, прошу пані, такі, що мають там фамілію, і всі папери на руках, і перейшли через усі комісії, а камешню по Функах, по рокові і більше!.. От — Параска Медведючка... Вже такі форми мати, як та ксбіта, то, хіба, ніхто не мав на цілій еміграції: сама одна, в Америці рідні діти — справедливі американи, оди сини при летунах, майор, а другий має пральню; то цей, що військовий — зразу хотів узяти стару до дому, як лише Гітлер дав дуба. Каже: пліз, сидайте, мамуню, на літак і на підвечірок вже будемо в Філядельфі!.. Але стара перенудилася мотора, бо сильно загуркотів, та й мала страх, що літак може зачепитися хвостом за Фрауенкірхе. Ні, каже, синочку, ти вже лети з бі сам, а я прийду шифом. Ну, добре. Виробиз старій всі папера та й каже: чекайте, мамуню, на транспорт. Сіла Параска на своїх клунках, сидить, сидить, чекає; поїхав один транспорт, поїхав другий і третій, а її нікуди не кличуть, немовби зовсім призабули, що вона живе на світі. Врешті старій наприкрилось так сидіти, іде вона до тих, ніби, директорів та й питає:

— Гей, панове, а коли ж прийде той шиф, що має мене завезти до моїх дітей?

— А ви як називаєтесь?

— Параска Медведюк.

А вони, прошу пані, зазирали до паперів і здвигають плечима.

— Мамуню, кажуть, а що ж ви тут робите? Та ж ви вже давно поїхали до Америки!.. Ще першим транспортом!

А стара, як дурна стала!

— Папочку солодкий, як же це можливо, щоб я поїхала, коли я тут як за пошту, вже цілий рочок і нікуди ні кроком не рушилася?..

— А що нас то обходить? Або ми згасмо, хто ви за одна?.. В наших актах стоїть, що Параска Медведюк виїхала першим транспортом, разом з своїм чоловіком, Грицьком Медведюком, сином Миколи!

— Свят, свят, свят! — христиться Параска. — Та ж мій небіжчик-чоловік, царство йому небесне, поїхати-поїхав, але на той

світ, вже дев'ять років, як перестався, в саму німецьку війну.

Тут пани трохи змітувалися, круть-верть сюди туди, ніби що з тим фатом робити... Але скоро взялися на спосіб:

— Знаєте що, мамуню? Трапилась помилка! На ваші папери поїхала інша особа. Але ви маєте велику ласку в Пана Бога, бо той шиф, що ви ним мали їхати, кинула буря на скалу і він розбився на дробен мак, а всі пасажирі пішли га дїо раки ловити. Ото ж не жалуйте, що так сталося, їдьте спокійно до свого табору, а коли змайструють новий шиф, тоді ми вас покличемо.

І що ви сказали б, моя пачі кохана? Стара повірила! Вергулася до табору і скрізь тепер розпозідає, як то вона чудом урятувалася від смерті. Рже й, прошу пані, і на Службу Богу два рази посита... Оттаке то діється на світі читачество і ошукачество!

То я вас тепер спитаю: варто їм за те давати презента?..

А смоли гіркої!

Ікер

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ „ЛИСА МИКИТУ“

ДОБРА РАДА

Молодий автор читав одного разу Гольтерові свій твір і просив про оцінку.

— Мій пане, — заявив Вольтер, — такі речі можете писати щойно тоді, коли вже будете славним. До того часу мусите писати направду добрі речі.

*

— Як ти так можеш! Твоя дружина лежить дома хвора, а ти тут п'єш чорку за чаркою?

— Саме тому: я п'ю за її здоров'я!

*

МЕТАМОРФОЗА

Один суспільний діяч говорив до свого співрозмовця:

— Найкраще сидіти тихо, потакувати і бути малим.

Співрозмовник запитав:

— А як ні?..

Тоді суспільному діячеві најжилось га голові волосся і він, відійшовши кілька кроків, почав гавкати. Але співрозмовець не злизувався, бо діяч мав хребет із собачого хвоста.

*

Моторний трамвай кричить до візника, що не поступається:

— Ти б'єш сину, не можеш з'їхати з шиї?

Візник оглядається спокійно:

— Я так, але ти то ні...

*

— Ти чого так кривився?

— Так шалено болить мене зуб!

— Згаси, що добре?

— Що?

— Що він мене не болить!

Генерал де Голь: Або вдасться мені уговорити французьку коняку, або полечу з нею у пропасть!...

В совєтській опері

— І ти зовсім не боїшся свого першого виступу на сцені? А як тобі не поведеться, як тебе публіка не прийме прихильно і не буде плескати?

— Що? Ну, хай би поспробувала не плескати! Я співаю пісню про Сталіна!

*

Біда з гиканням

До будинку НКВД привели чоловіка, який під час першотравневої паради кричав „ганьба“. Виявилося, що арештований — гикавий, який під час окликів: „Ганьба зрадникам народу“ і „Хай живе Сталін!“ не наспів крикнути в час і крикнув: „Ганьба“, коли інші крикнули вже: „Хай живе Сталін!“

Як Ленінові

Совєтського громадянина питають, як йому ведеться.

— Як Ленінові в мавзолею — відповідає той.

— Як же ж?

— Ню, так: і їсти не дають, і хоронити не хоронять.

*

В таборі ДП

— Як вам живеться у вашому таборі?

— Як на кораблі: нудить, як морська хвороба, а втікти з нього немає куди.

*

Китайська приповідка

Що птахи журби і смутку пролітають над твоєю головою — цього ти не можеш змінити. Але ти можеш не допустити, щоб вони звиди гніздо у твоїх волоссі.

Пам'ятник Шевченкові

На наказ Обкому партії містечко Н. мусіло заплатити 50 тисяч карбованців за пам'ятник Шевченкові, який пізніше мали доставити. На превелике здивування голови Міської Управи йому доставлено статую Сталіна, що тримає в руці книжку.

— Це, хіба якесь „недорозуміння“... — несміливо заперечував він — це ж пам'ятник Сталіну...

— Що за політично-темна ви людина! Ви ж хіба не бачите, що тов. Сталін читає Шевченка? — з докором відповіли йому в Обкомі.

*

Жіноча пам'ять

— Познайомтеся: пані А. — пані Б.

— Ох, дуже мило. Та ми вже мабуть знайомі? Ми познайомилися минулого року на концерті. Ваше прізвище, що правда, я забула, але сукню пригадую ще добре...

Діагноза

Лікар обслідує пацієнта, якого болить в правому боці.

— А як я стверджу, що операція сліпої кишки є конечна, чи ви будете могли заплатити?

— Приймім, пане докторе, що не буду могти. Чи і тоді ви ствердите, що операція є конечна?

Відплата

Чоловік хотів подратувати дружину і питає:

— Слухай, чи то ти була ця жінка, яку я вчора на заставі цілував, коли світло гасили?

Дружина подумала хвилину і каже:

— Гм... а за котрим разом це було?

*

Погодила

Жінка знімає з пальця шлюбну обручку з висококаратового золота і питає дентиста, чи він не вжив би цього на корони до зубів. Дентист оглядає гарну обручку і каже:

— Це можна, але шкода такої обручки! Корони можемо зробити з звичайного золота.

— Ні, бачите, справа не в цьому. Ця обручка від мого першого чоловіка, що помер. Я обіцяла йому, що носитиму її завжди. Тепер, однак, я виходжу вдруге заміж і обіцяла своєму майбутньому чоловікові, що носитиму тільки його обручку. Тому це є єдиний спосіб додержати обіцянки їм обом.

*

Подвійний пех

Кишеневий злодій вискочив з вкраденим портфелем з трамвая, поглянув до середини, скоро побіг знову за тим самим трамваем, вскочив до нього і вибив по обличчю окраденого

Що сталося?

...В портфелі він не найшов грошей, тільки знимку власної дружини з дедикацією для незнайомого!

НЕБЕЗПЕЧНА ЗАЛІЗНИЦЯ

Винахідникові залізниці Стефенсонові робили різні закиди, вказуючи на небезпеки, які являє собою їзда поїздом. Одного разу запитали його, чи не буває небезпечно, коли на рейки заїде корова.

— О, так, — відповів Стефенсон, — але тільки для корови!

*

— Яка гарна вілля!
— Так. Але вона постала з болю, крові і терпіння сотень людей!
— Та неже?
— Її збудував собі наш дентист.

*

ЧЕМНИЙ АСТРОНОМ

Астроном запросив своїх знайомих на означений час оглянути через телескоп затемнення сонця. Одна молода дама, як звичайно, спізнилася.

— Але ви будете так добрі показати мені ще раз окремо? — звертається вона до астронома.

— З прискіпкою, пані, — відповів він, — але хіба аж за рік!

*

До великого харчового магазину прийшов покупець з псом. Цікава собака, обнюхуючи все довкола, запхала ніс у кошик на долівці, в якому були раки, при чому рак вхопив її кліщами. Собака завилася з болю і з причепленим до носа раком вискочила з крамниці. Сердитий покупець звертається до покупця:

— Та засвищіть же ж на свого пса, нехай він повернеться назад!

— Засвищіть ви на свого рака, нехай він пустить мого собаку! — відповів неменше сердито покупець

*

ЗАПОРУКА

— Якщо ви за мене заручите, банк дасть мені позику.

— Знаєте що? Нехай банк дасть за поруку, а я вам дам позику!

Зголошуйте нам адреси Ваших знайомих, що емігрують із Німеччини!

СПІВЧУВАЮЧИЙ

— Пробачте, пане, чи не були б ви так добрі пожертвувати якийсь даток на захист для збіднілих, невилічливих п'ятиць?

— Ох, розумію. Дуже радо. Що бажаєте: пляшку горілки, чи коняку?

*

В АСТРОНОМІЧНИЙ ОБСЕРВАТОРІЇ

— Що це: Марс?
— Ні, це Венера.
— Слухайте, а як ви їх на таку віддаль можете розрізнити?

БЛАГОСЛОВЕННЯ

В день Нового Року молода наречена дас жебракові багату милостину.

— О, будьте щасливі і благословенні в цьому році! — дякує вродуваний прошак.

— Поки я ще неодружена, вистане з мене само щастя. З благословенням ще можна пождати.

*

— Я по ваших очах бачу, що ви про мене думаете.

— Ох, пробачте, але я дійсно не мав наміру вас образити!

*

ПЕВНИЙ ЗАСІБ

— Чи це певний засіб, щоб відзвичаїти курців від курення?

— О, так! Я досипаю його кожного дня мому чоловікові до зубного порошку.

— Ну, і він відзвичаївся?

— Так, але чистити зуби.

ЦІЛКОВИТА ПЕРЕМІНА

— А, кого я бачу! Як ся маєте, пане Копик! Але ви змінилися! Радіш ви були топші, нижчі і чорноволосі!

— Даруйте, але я не називаюся Копик.

— Невже ж?! Не називається Коник? То ви аж так змінилися!

*

МАСАЖ

Кінчаючи масаж, масажист дає кожному клієнтові в паровій лазні здорового ляпаса по певній частині тіла.

— Чи це належить також до масажу? — питає один здивований гість.

— Властиво ні, але наш дзвінок зіпсувався і я даю знак, щоб посилали наступного до масажу!

ПРИЄДНУЙТЕ

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!!!

ПЕРЕД „ВЕРУНГОМ“

ПО „ВЕРУНГУ“

ДОБРОСЕРДНА

До хати добросердної, але вчорас дуже скупі дами прийшов прошак і жалібним голосом легетить їй про свою неволю. Чутлива дама звертається до служниці:

— Мариню, викинь його за дє-рі, бо мені серце з жалю трісне!

*

ЗАНЯТИЙ

— Де ви проводите свої вільні вечори?

— Вільних вечорів я не маю.

— Що? Працюєте до пізньої години?

— Ні. О сьомій кладуся спати.

*

РОЗКОНСПІРОВАНІЙ

В залізничному купе один пасажир викладає товаришам підсорожі засади поміркового його життя.

— Подивіться на мене, мої панове. Від двадцятого року мого життя йшло гена е в години: у жадних ласощів, тверде ліжко, жадного алькоголю, чи влітку чи зимою о 5-тій годині вставати і о 9-тій спати, прості страви, черний хліб, щоденна праця від 8-ої до

13-ої, обідня перерва, година проходу, потім...

— Слухайте, а за що ви властиво сиділи у в'язниці? — зачитав якийсь, видно також „добре поінформований“, товариш подорожі.

*

ІНКУБАТОР

— Слухайте, між курятками, що викололись в мому інкубаторі, було одню з трьма ніжками!

— Цього не повинно бути! Ви добре сконтролюйте ваш інкубатор.

*

ТЕТА І ЕЛЕКТРИКА

Тета Євлялія, перший раз у великому місті, боїться трамваїв.

— Скажть, будь ласка, — питає міського отряху, — чи не поразить електрика, як стати ногою на шину?

— Якщо одночасно не зачепити другою ногою за горіший провід, то не маєте чого боятися! — сміється отряха.

БИРІВНОЇТЕ

ЗАБОРГОВАНІСТЬ

Я, ТИ І ВІН (Практичне степенування)

— Я — знаю; ти — дещо с тусся; він — де має понят.

Я — імпульсивний; ти — гарячий; він — загонистий.

Я — розмовний; ти — багато говорити; він — плетєниці.

Я — характерний; ти — еси себе переконати; він — тий цап.

Я — змінив свою думку; часто міняєш погляди; він — кий і несталий.

Я — заробив; ти — заспєвав; він — хто його зна, з він це має!

*

100-ЛІТНІЙ

— Ви живете вже сто років дуже рідко трапляється. Скажте, треба, щоб досягти такої ку?

— Передусім треба перед стками народитися.

*

ВЕГЕТАРІЯНИН

— Що? Ви їсте м'ясо? І казали, що ви вегетар'янин!

— Так, але в мене сьогодні

НАКОЛЕСНИКИ

Двох їде роверами. Один каже:
— Коли я довго їду ровером, то в мене починає боліти голова.
— В мене якраз протилежне, — відповідає другий.

*

В ЦИРКУ

— Ось тут, прошу панства, в одній клітці разом живуть лев і ягня. Погляньте, як вони спокійно сидять і між ними майже ніколи немає суперечки! А якщо навіть колись заіснує, то тільки на дві три хвилини! Тоді, щоправда, я мушу купувати нове ягня...

*

МАЙЖЕ

— Як там було в кіні?
— Знаменито. Я сміявся майже до загиби.
— Ти все робиш тільки „майже“.

*

ПРОВІДНИК

Гірський провідник показує туристові околицю.
— Бачите, ось-там, направо, зовсім високо, цей білий пункт?
— Ні.
— Це ж є саме і т. зв. Чорна Скеля.

ДУМКИ ПРО МОДУ

Нинішня мода, „ню-люк“ — „лювий вигляд“ є властиво поворотом до „старого вигляду“ з-перед 50 років.

*

Нинішня мода одночасно і суперечить нинішньому часові, і відповідає його бажанням: вона орієнтується цілком на мирні обставини.

*

Жінки до кінця залишаться вірні „королевій моді“. Назвіть перед кінцем світу вони ще питатимуть: „Яку сукню треба вдягнути на Страшний Суд?“

*

Щасливе число

До продавця лотерійних льосів приходить клієнт і хоче купити льос, але тільки число 48. Продавець переглядає запас, знаходить бажане число і віддає покупцеві. За деякий час цей льос виграє велику суму.

— Ви щасливий! — каже продавець. — Але як ви могли знати, що цей льос виграє?

— Ба іте, мені три ночі підряд снилося таке: 6 разів 7, 6 разів 7, 6 разів 7! То ж я подумав собі: 6 разів 7 рівняється 48. Це є моє щасливе число і цей льос мушу купити!...

В БЕРЛІНІ

Красноармієць: Товаришу політрук, шофер Демченко втік до американського сектора.

Політрук: Віжіть і доложіть про це лейтенантві Горлорізову! За якийсь час повертається збентежений красноармієць:

— Товаришу політрук, лейтенант Горлорізов втік на одній машині разом з Демченком.

*

ЧЕРЕЗ НЕУВАГУ

В одній советській газеті поміщено таку прогнозу погоди: „З заходу надтягають чорні громові хмари, що закриють сонце“.

Було б усе в порядку, як би не те, що друкарський чортик всадив до слова „сонце“ велику літеру „С“.

Газету сконфісковано. Відповідального редактора заслано.

ЗГОЛОШУЙТЕСЬ

У КОЛЬПОРТЕРИ

ЧОЛОВІКИ ДУМАЮТЬ, ЩО...

— вони одружуються з жінками, а в дійсності жінки одружуються з ними,

— вони є панамі дому, а в дійсності вони є його слугами,

— вони здобувають жінок, а в дійсності вони є тільки добічею жінок.

ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ ПОСТІЙНО ЗМІНЯЄТЬСЯ

ЛЕКСИКОН „ЛИСА МИКИТИ“

Капик — начальник диких племен в Південній Африці; трапляється і по наших таборах.

Кваліфікація — спеціальність, що полягає на тому, щоб все знати, а нічого не робити.

Колектив — сталінська фабрика, що продукує бідаків.

Конц-лагер — сталінський зразок, що його наслідував Гітлер.

Кон'юнктура — ідеологічний напрямок і важлива вказівка для політиків.

Кон'як — горілка з винограду, що її роблять у Франції; в нас кон'як гонять з картоплі або збіжжя.

ПІДКУПНІСТЬ

В крузі знайомих відомого французького політика з часів Наполеона Таллейрана велася раз розмова про підкупність. Коли один з присутніх хвалився своєю чеснотою, Таллейран, усміхаючись, заявив:

— Я гарантую за себе до висоти одного мільйона!

*

Відомий французький політик Шатобріан відмовився раз поблагословити пару своїх добрих знайомих, молодят, які одружувалися, заявляючи, що все, що він благословив, кінчилося невдачою.

Коли ці слова Шатобріяча дійшли до публічної відомості, його стали засипати листами:

— „О, Шатобріан, поблагословіть уряд! Поблагословіть міністрів!“

*

ТАЄМНИЧИЙ ЧОЛОВІК

— Що, той Крупка помер? З чого ж саме?

— Лікарі не можуть ствердити. — То був якийсь таємничий чоловік!

— Чому?

— Бо раніше ніхто не знав, з чого він жие, а тепер ніхто не знає, з чого він помер!

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ЛИСА МИКИТИ“

ЗЛОЖИЛИ

в Німеччині
мешканці таборів —
Екернфюльде 6.—
Райтерсайх 7.40
Ноймаркт 10.—
Заульгав 10.—
Трієр — Фаєн 15.50
Штравбінг 11.—
Мюнхен-Фрайман, Варнер-
Касарні (друга листа) 55.50
Пасічний Василь, Мюнхен 1.50

в Бельгії

мешканці
Плас д'отр Бізмес Шаталь
6. фр.
1. Лопачак М. 100.—
2. Литвин С. 60.—
3. Коваль Т. 60.—
4. Іванух Д. 50.—
5. Василечко М. 50.—
6. Дуда П. 50.—
7. Ревкін З. 20.—
8. Двєрський О. 50.—
9. Бунік П. 20.—
10. Кривуцький Р. 20.—
мешканці робітничого осередку
2. р'ю А. Супарт Маршіян Дішері

6. фр.
1. Паньків О. 10.—
2. Кисіль Я. 31.—
3. Сас П. 5.—
4. Попадинець Р. 5.—
5. Деркач В. 10.—
6. Дурик В. 5.—

мешканці робітничого осередку
Сіті Ліндеман Коольмійн Зольдер
Лімбург

6. фр.
1. Перегінець С. 5.—
2. Ясінський М. 10.—
3. Буханко М. 5.—
4. Мартинів М. 5.—
5. Корень В. 5.—
6. Бойчук І. 20.—
7. Горницький В. 10.—
8. Шебест В. 10.—
9. Корецький Р. 5.—
10. Маць О. 10.—
11. Ждан В. 10.—
12. Клиш П. 20.—
13. Москалюк Д. 20.—
14. Савка В. 20.—
15. Дідик М. 15.—
16. Підліснюк Д. 20.—
Косович А., Брукселя 50.—

в Англії

мешканці
Майнерс Гостель Темверт Тугейтс
Стеффс.

шил.
1. Зинич О. 5.—
2. Олинець І. 2.—
3. Барон І. 1.—
4. Медейовський О. 2.—
5. Приймачук П. 2.—
6. Андрусечко М. 2.—
7. Розборовський М. 2.—
8. Олійничек С. 2.—
9. Якимів В. 5.—
10. Смерек І. 2.—
11. Бойко І. 1.—
12. Деркач В. 5.—
13. Маланичек М. 2.—
14. Гринішак В. 1.—
15. Баран С. 1.—

16. Огородник А. 2.—
17. Мазенюк М. 1.6
мешканці
Барн Фарм Кемп Ц. О. Д. Дідкат,
Беркс.

шил.
1. Слюз Е. 3.—
2. Кудрик М. 3.—
3. Скурчанський М. 3.—
4. Музика М. 2.—
5. Кучерка В. 3.—
6. Слабодух О. 3.—
7. Смачило Я. 3.—
8. Миколів Г. 3.—
9. Клюса М. 3.—
10. Рожнів В. 3.—
11. Москаль І. 2.6
12. Кмита І. 2.6
13. Квич М. 2.6
14. Питльованій В. 2.—
15. Голяк О. 2.6
16. Коваль М. 2.—
17. Мельничук П. 1.—
18. Граб В. 1.—
19. Магдич Я. 2.—
20. Гортій С. 2.—
21. Павлюк М. 1.—
22. Пудлик М. 3.—

мешканці
Замерсет А. Е. П. Вайтгауз Гос-
стель Фром.

шил.
1. Трущ С. 2.—
2. Фіголь С. 0.6
3. Тимусь С. 1.—
4. Тимусь Д. 0.6
5. Заліщук В. 0.6
6. Когалюк М. 0.6
7. Видліцький Д. 0.6
8. Дорофей І. 0.6
9. Ігак М. 0.6
10. Гаваніч М. 0.6
11. Ятчишин С. 1.—
12. Фуркан К. 1.—
13. Лумич В. 0.6
14. Галушка І. 0.6
15. Ткачук М. 0.6
16. Басараб Т. 0.6
17. Грат І. 1.—
18. Рійтів О. 0.6
19. Цап Г. 2.—
20. Бакай І. 1.—
21. Бойчук І. 1.6
22. Ригій О. 1.—
23. Гузар О. 2.—
24. Федів М. 1.—
25. Чуйко Ф. 2.—
26. Почаюк Ю. 1.—
27. Ройтович Мих. 1.—
28. Робилляк Р. 1.—
29. Ройтович Мик. 1.6
30. Бабій І. 0.6

мешканці
Рошдейль Тейлорстріт 6. Лейн'с

шил.
1. Гуменюк П. 2.—
2. Каліта С. 2.—
3. Чмелик І. 2.—
4. Шиманський С. 1.—
5. Оприск О. 1.—
6. Деркач М. 0.6
7. Брунда М. 0.6
8. Буштрук П. 1.6
9. Безпальок М. 2.6
10. Безпальок Д. 1.—
11. Вітів Д. 1.6
12. Гаврилів В. 1.—

мешканці
Беркс А. Е. П. Гостель Мартінер
Нр. Рідінг Бергшайр

шил.
1. Островський Т. 2.—
2. Потерейко М. 2.—
3. Твардовський Е. 2.—
4. Залотоцький А. 2.6
5. Олійник М. 2.—
6. Стасін І. 2.—
7. Кузьмин В. 2.—
8. Вертило С. 2.6
9. Павлів М. 2.6
10. Шульган М. 2.—
11. Дубіль В. 2.—
12. Свєрид І. 2.—
13. Василев О. 0.6
14. Висоцький І. 4.6
15. Костецький П. 2.—
16. Нейлик С. 2.—
17. Копач В. 2.—
18. Грицюк І. 2.—
19. Никига М. 1.—
20. Караван С. 1.—
21. З'чак І. 2.—
22. Козакевич М. 2.6
23. Іващишин М. 2.6
24. Козакевич О. 1.—

в Бельгії

Хом'як Г. 6. фр. 20.—
збирав п Ш'ячтинич Ігак,
135, р'ю де Ф'чорі Тамін Пр.
Намюр.

1. Біличський В. 10.—
2. Форостяк І. 10.—
3. Ковалишин В. 10.—
4. Комарчук Я. 10.—
5. Ілляхтинчін І. 100.—
6. Коваль І. 10.—
7. Соїко В. 20.—
8. Сапрянчук 10.—
9. Галайчук Ю. 10.—
10. Чміль М. 10.—
11. Тимрюх 5.—
12. Савеліїв П. 20.—

збирав Шахай Петро, 118, р'ю
де Трасеніє Шапель (Ено).

1. Дяків М. 20.—
2. Ройко С. 10.—
3. М. 10.—
4. Буклів 5.—
5. Радьо Е. 10.—
6. Ласик М. 10.—
7. Махновський М. 10.—
8. Тапчук 5.—
9. Лаба В. 10.—
10. Трубич Т. 20.—
11. Чушак В. 10.—
12. Сук В. 10.—
13. Борогич А. 10.—
14. Яблонський 10.—
15. Шахай П. 15.—

збирав Курилас Степан 26 р'ю
де Лєван Буа-ді Люк.

1. Косів Т. 5.—
2. Костів Г. 5.—
3. Курилас С. 33.—
4. Дамітряк В. 5.—
5. Вагдай 5.—
6. Федчук В. 20.—
7. Редка І. 10.—
8. Золотуха Д. 10.—
9. Садук Я. 10.—
10. Спєтрук С. 15.—

збирав Романюк Гринко, Кваренъон, 36 Рель деМарез, Ено.

б. фр.

1. Романюк Г. 20. —
2. Андрейчук С. 10. —
3. Андрійчук А. 10. —
4. Дудківч О. 10. —
5. Вусатий Е. 10. —
6. Китила Ч. 10. —
7. Куцюрба М. 10. —
8. Вігоцький П. 10. —
9. Зінкевич П. 10. —

збирав на весілля вп. Синичака Гасиля і Нетреби Марії в Звартбергу, Бельгія

1. Марцинюк 10. —
2. Довірак 5. —
3. Васишин 10. —
4. Романишин 50. —
5. Вішка 20. —
6. Козій 5. —
7. Суломяк 50. —
8. Дийнека 10. —
9. Корівчак 20. —
10. Кінах 20. —
11. Мельник 20. —
12. Желка 20. —
13. Хома 10. —
14. Бабій 20. —
15. Кальвай 10. —
16. Приступляк 5. —
17. Політика О. 10. —
18. Рошко А. 5. —
19. Берник А. 10. —

збирав Буній Александер, Шарбоннаж де Вачур а Вандр, р'ю Тріксай

1. Гурський М. 20. —
2. Сюрко Т. 20. —
3. Комприговський М. 20. —
4. Шкільчик І. 20. —
5. Левницький М. 10. —
6. Юрцаба М. 10. —
7. Сухар В. 10. —
8. Кривик В. 10. —
9. Чура С. 5. —
10. Гайдучок І. 10. —
11. Н. Н. 10. —
12. Матвій В. 5. —
13. Білинський О. 5. —
14. Фединак М. 10. —
15. Буній О. 5. —
16. Феддана В. 15. —

збирав Шембель Володимир, Сіт Манленберг Гавз 209 Говтгален — Лінбург

1. Ходорівський М. 10. —
2. Рожак С. 5. —
3. Пірко І. 5. —
4. Шпирц В. 4. —
5. Турик В. 5. —
6. Бобик В. 5. —
7. Шембель В. 16. —

збирав Добрянський Іван, Кассерне, ді Сегб'є Моссе де Лісж, Лісж Біерс

1. Олексів П. 20. —
2. Тимків М. 10. —
3. Радзівілко В. 10. —
4. Палик Е. 10. —
5. Каспришин В. 15. —
2. Біда М. 10. —
7. Ільчишин І. 20. —
8. Лисишин Я. 20. —
9. Шумейко М. 10. —
10. Лабач М. 10. —
11. Пронишин С. 10. —
12. Федчук М. 20. —
13. Малиновський М. 20. —

Якщо маєш зробити якусь дурницю, роби негайно, щоб устигнути зробити наступну.

*

Щоб дурно не гайнувати часу, віддавайся навіть дурощам, бо вони, в порівнянні з прогайнованим часом, — корисна робота.

*

Навіть п'ючи горілку, будь ощадний і думай про завтрашній день.

*

Не радій з чужого нещастя, бо воно завжди досить сильне, щоб і тебе досягти.

*

Кожна теща має одну-одинокую добру прикмету, яка чоловікам о-солоджує гіркі хвилини: вона колись нарешті мусить померти.

*

Коли твоя дружина в дискусії з тсбою, як остаточний аргумент бере в руки мітлу, припини дискусію, бо це непомилний знак, що ти їй добрався не до розуму, а до нервів.

~~~~~

14. Лесів І. 10. —
15. Марущак С. 10. —
16. Білик Г. 10. —
17. Буйна Т. 20. —
18. Вацшта П. 10. —
19. Добрянський І. 30. —

збирав Момот Яків, Сіт Ролен, № 37 Райнас де Бікш

1. Момот Я. 20. —
2. Шульженко О. 10. —
3. Ковтун А. 5. —
4. Михайлишин Ф. 20. —
5. Шивчук П. 10. —
6. Кукіль О. 15. —
7. Роско В. 10. —
8. Хмилевський 5. —

Всім жертводавцям за вияв прихильності і матеріальну підтримку, а пп. Микитинові Василеві, Солонинці Андрієві, Хв. Управі Кооп. „Пласт” в Ноймаркті, пп. Плешові Михайлєві, Михайліву Василеві, Масляному Осипові, Мудрому Любомирові — в Німеччині, пп. Лопачакові Мирославові, Панькову Олексі, Шебестові Василеві — в Бельгії та пп. Зиничові Олексі, Слюзові Євгенові, Тимусові Степанові, Гуменюкові Петрові і Потерейкові М. — в Англії — за перекладення збірки щирю подяку складає

Видавництво

Правда буває часто неприєм, але це не значить, що кожна приємність є правдою.

*

Вчимося ціле життя. Коли вже доволі навчилися — вми-мо. Чи це не глупо?

В молодості часто забув: вчитися. На старість мусимо то вчитися забувати.

*

Всі визнаємо відвічні за природи. Всі, як правило, пору-ємо їх, дивуючись опісля, за-спадає на нас кара.

НЕ ДАСТЬ СЕБЕ ОШУКАТИ

— Ти знаєш з ким я вчора трамваєм, „трійкою”? З Тар-Шевченком! Ми їхали разом на Пазінг!

— Е, це неправда: „трійка” їде на Пазінг!

*

Двоє дітей тягнуть наванта-ний візок.

— Що везете, діти?

— Солому.

— Для кого?

— Для худоби.

— Яку ж худобу ви маєте?

— Крілика.

— Та ж крілик соломи не і

А як з'їсть то здохне!

— Він вже здох. Ми хочемо го випхати.

*

Яспо

Малі хлоп'ята бавляться на вір'ї, тільки Івась сидить в кі-ті і вчить табличку множення. Знайомий входить і питає: — Івасю, є мама вдома? Івась подивився з-під лоба. — Певно, що є, інакше я ту сидів би!

*

Причина

Дружина подала чоловіка до ду за те, що він її залишав дає їй утримання. Запитаний причину, чоловік заявив, що го дружина говорить забагат- — Це ж, однак, ще не прич- щоб так поступати — заявив дя.

— Але ж вона говорить де-ніч і не дає мені спокою!

— Чого ж вона хоче від вас

— В тім то й річ, що я цього-знаю!

ГУМОР НА ЕШАФОТІ

Під час французької революції одного з колишніх королівських міністрів вели на руштовання, де стояла гільотина. Йдучи на ешафот, міністер спотикнувся.

— Це злий знак, — усміхнувся він до інших засуджених, — римлянин на мойому місці завернув би з дороги!

*

Почуття гумору не втратив в обличчі смерті і один з керівників французької революції Дантон, якого на гільотину після Робесп'єра. Йдучи на ешафот, Дантон шепнув до свого товариша недолю, Шабо:

— Коли б на другому світі мала також колись статися революція, то ми хіба до такого діла не будемо більше втручатися.

*

— Даруйте, пане, але ви забули заплатити за горілку, яку ви випили...

— На те я й пив, щоб забути!

*

— Ти з'ясиш, тепер на одного чоловіка припадає сім жінок!

— Що мені з того! Я вже одружений...

СТАВАЙТЕ

ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ

Мюнхен: У видавництві „Українська Трибуна” відбулися передвибори Управи В-ва. Перевибори пройшли спокійно. Порядку пильнувала німецька поліція.

Берлін: Як перший транспорт зимової допомоги Берліну Сталін вислав „Короткий курс ВКП(б)” і „Питання Ленінізму”. Другим транспортом прибули всі твори Леніна. Протягом зими берлінці отримають задовільну кількість писань класиків більшовицької ідеології, так що харчове становище населення Берліну в зимових місяцях значно покращає.

Міттенвальд: Впав сніг. Всі конференційні сліди засипано.

Ашафенбург: Головний редактор „Неділі” Г. Которозич постановив ніколи не пити білого вина і не їсти шницлів, щоб уникнути підозри, що він симпатизує з гетьманцями.

Чуприк, їдучи трамваєм, плюнув на долівку. Це завважив кондуктор.

— Не вмiсте читати? Не бачите, що написано: „Не плюйте на долівку!”

Чуприк обурюється:

— Хіба можна поважно брати до уваги те все, що тут понаписано? Тут також написано: „Носіть бюстгальтер Альфа!” Чи ви, пане кондукторе, носите бюстгальтер?

*

— Чуприк, що таке „атавізм”?

— Гм..., бачиш, Цюприку, це т. зв. „спадкове обтяження”.

— Ну, а що таке „спадкове обтяження”?

— Ну, напр., коли ти одідичуєш по батьках щось некорисне і таким чином стасиш обтяжений тим, що ти одідичив...

— Ні, Чуприку, я таки не розумію!

— Ну, який же ж ти! Уяви собі, що ти одідичив по батьках кам'яницю обтяжену більшими боргами, ніж вона варта, і мусиш їх платити!

*

Цюприк має котика, який щось занедужав.

— Чуприку, твій кіт також хворів. Що ти йому давав?

— Терпентину.

За два дні приходить Цюприк знову.

— Чуприку, я дав котові терпентину, але він здох!

— Мій також!

*

Чуприк і Цюприк розмовляють про подружжя. Чуприк має охоту одружитися, Цюприк ні.

— Чому не маєш бажання одружитися? — питає Чуприк.

— З якої причини?

— Бо я був би заздрисний.

— А це чому?

— Бо моя дружина зраджувала б мене.

— Чому вона мала б тебе зраджувати?

— Бо я заслужив би на це?

— Чим?

— Тим, що одружився.

*

Цюприк дуже розлінився: цілими днями лежить на ліжку, курить цигарки, читає газети і нічого не робить. Чуприк питає:

— Цюприку, що з тобою? Чому ти нічого не робиш?

— Бо не варта.

— Що значить: не варта! Таким безділлям ти до нічого не дообишся.

— Можна мати майно і без праці.

— Як?

— Ось слухай. Раз було собі двох братів: один брат був роботящий, а другий лінивий. Лінигий лінухував, нічого не робив, тільки бавився і вживав. Зате роботящий брат працював тяжко дні і ночі, не доідав, не досипляв і за 10 років мав вже кількадесят тисяч в банку.

— Ну, бачиш же сам!

— Зачекай, мій друже! Одного дня роботящий з надмірної праці помер, а лінивий одружився з його дружиною!

*

Чуприка і Цюприка попросили в гості. До чаю подають цукор в кістках. Цюприк досягає пальцями, Чуприк його штовхає:

— Уважай Цюприку, бери ось тими щипцями!

— Чому? Він хіба гарячий?

*

Чуприк і Цюприк спізналися на похорон свого з'яйомого. Приходять, коли сьцяєник говорить вже останні слова. Він хвалить покійного, його чесноту, порядність, щедрість, а в кінці і те, що покійний ніколи не впиваєся. Це останнє дуже здивувало наших знайомих.

— Чуприку! Ходім звідсіля! Ми зле трапили: це не його похорон!

*

Чуприк позичив у Цюприка гроші і в застав дав йому свій годичник. За позичені гроші пив до світанку, а вертаючись до хати, стукає у вікно до Цюприка, будить його і каже:

— Цюприку, котра година? Я не з'яю, бо мій годичник в тебе! — сміється з свого дотепу і йде спати.

За дві години Цюприк встає, одягається, йде до Чуприка, будить його зм'ятою водою і каже:

— Чуприк, ти питає мене котра година? Тепер пів до восьмої!

Служба в Китаї і в Європі

Лі-Чун-Чан, китайський державний муж і філософ, порівнюючи китайські і європейські супружжя, сказав:

„Супружжя в Китаї (постановляють батьками молодих) — це так, наче б хто котел з холодною водою поставив на вогонь: гін починає скоро кипіти і остається довго гарячим. Європейські подружжя — це так, неначе б хтось котел кип'ячої води поставив на зимчу піч: він починає поступово холонути.

НЕ ПЛАЧЕМ — А М'ЯЧЕМ!

Ви, очевидно, вже знаєте, що сталося... Таке сталося, що від 1648 року такого не було. В Олімпійському футбольному турнірі, в Мюнхені, ми перемогли поляків 5:1 і, щоб переможеним не було кривди, ми (завжди справедливі) дали такий самий приділ голів і литовцям. Ми виграли золоту медаль і засіли перше місце. Словом: в футболі — ми!

Переходячи до історії самих змагань, треба відмітити, що влітку українці змагалися з цими самими поляками й литовцями в нічию (очевидно користь). Історично, і це вже був наш великий успіх, коли зважити, що ми завжди працювали-змагалися в чині, тільки не в свою...

Сьогодні, коли „відгреміли фронти“, можемо зрадити тайну: ми вже влітку могли поляків і литовців легко перемогти. Всі очевидці докладно пригадують собі, як українці вели з поляками 1:0, а з литовцями 3:0. Чому ми не виграли тоді?... Політика! — Чого не робиться для політики!...

Шановні читачі пригадують собі, що саме влітку цього року ред. Пеленський і ред. Ільницький мотували східноєвропейський блок. Що й казати, велике діло — тим більше, що ми від часів виборчого договору з Грінбавмом, в Галичині, не робили жадних блоків. І уявіть, саме в такий час поготів (здається добре вжито влово?) приходять футбольні змагання з поляками й литовцями: програвати незручно (скажуть, ми нічого не варті партнери) — вигравати ще незручніше (імперіялістами наштампують). Тому наші взяли наштуку: вирішили показати свою силу, а далі — у стилі редакторів Пеленського й Ільницького — пішли на тактику виривання.

Потім, як звичайно з нашої політики, з усього вийшов пшик. Бо на світі ціниться тільки святе: бий!

Цим разом наші вдарили; здорово, в стилі сильних „міра сего“, вдарили. Тепер, напевно, буде все: і блок, і пошановок у сусідів і ще там всякі пропозиції.

Бо у світі ціниться тільки святе: бий! Не плачем — а м'ячем!

*

Хтось скаже: о-кей, поляків набито 5:1 — з ними ми мали сквитувати не один рахунок. Але за що, в такому самому відношенні, скарано литовців? Вони ввесь час посиляли нашої справі, нашим діячам, і взагалі литовці хороший народ... Так, усе це правда, але „морес“ мусять і вони знати. Вони перлися на наше перше місце, а до того ми не могли допустити. Географія з нас сміялась би...

*

На закінчення — про політичні наслідки для нас самих. Хоч по зупі в наших таборах і по конференції ОН ще не видно ніякої поправки нашої ситуації, але поправа, безперечно, гряде. Бо спорт нині не „шпас“, а перше місце у фут-

болі не верба при дорозі. Як почувати з достовірних джерел, ціла Америка — від Канада до Аргентини — тепер змагається за право негайно забрати до себе цілу українську еміграцію. Тож рихтуймо валізки (чемодани) і гукнім під Мазепу:

— Нехай вічна буде слава,
Що през фусбаль маєм права!

оНо

СПОРТОВІ ГАМАКСОЙКИ

На футбольних змаганнях України проти Польщі й Литви глядачі говорили, що наш правий крайник, Савка, грав з головою, а лівий, Маркевич, без голови. За два дні Савка не здобув ні одних воріт — Маркевич здобув четверо. Ще один доказ, що футболістові на грищі голови не треба. Відтепер футбольні голови на час змагань будуть депоновані в політичній центральній ЦПУЕ, чи пак в приміщеннях відповідних політичних партій.

*

Людам дивно, яким то чином невідомі українські спортсмені на еміграції б'ють своїх рутинованих суперників. Забувають, що ми найспортовіша еміграція: в нас усе — від таборових виборів до важкокалібрової політики — робиться так собі, „для спорту“.

*

Після блискучих перемог наших футболістів в Олімпійському турнірі має постати нова — Українська Демократична Футбольна Партія (скорочено: УДФеП). Ідеологи вже є.

оНо

СПОРТ У ПОЕЗІЇ І ПІСНІ

Спортовий Кобзар

„Граї, Кобзарю!“ — глядачі гу-

[калі.

Кобзар шкварив голъ за голем —
Аж ворота гнулись,
Аж Пилявці, Жовті Води і Кор-
[сунь проснулись!..
(за Тарасом Шевченком)

Литовський спортовий Кукса

Чи мені хоч марилося та чи у сні
[верзлось,
Щоб так обірвайтіс страшенно
[прийшлось?
За що? За що? За що ви мене ка-
[райтіс,
Славу забирайте, українці, за що?

оНо

СПОРТОВІ НОВИНИ

Після перемоги України над Польщею, в фіналі Олімпійського футбольного турніру ІНКОПФ-у, відомий польський часопис „Львув і Вільно“ в Лондоні рішив змінити назву на „Варшава і Вільно“.

Представник Польщі в ОН Лянге перед самими футбольними змаганнями Україна-Польща зголосив був вето проти есентуальної української перемоги. Вето, як відомо, могло так, як нам раніше помагали протести до Ліги Націй проти польської опіки.

Після перемоги України в Олімпійським футбольним турнірі Українська Національна Рада дістану нову теку — міністерства спорту.

ОГОЛОШЕННЯ

До Редакції „Лиса Микити“ наспіла наступна заява, яку з журналістичного обов'язку публікуємо:

Заява

Ми, крокодили цілого світу, урочисто заявляємо, що з московським „Крокодилом“, якого ЦК ВКП(б) ліквідувало за „ідеологічну невідержаність“, ані безпосередньо, ані посередньо не маємо нічого спільного, не споріднені, ані не посвоячені.

Крокодилячих сліз по ньому теж лити не будемо.

Підписано:

Світовий Союз Крокодилів.

РЕСТОРАН

С В І Т

порушає своїм гостям:

Шкандячі закуски:

Московська ікра з угорською паприкою,
Зимний паштет — а ля Гомулка
„Роль-попс а ля Дімітров
Гарніровані москаліки
Югославська гірчиця

Льокусове меню:

Голландська колоніяльна зупа
Бенелюкс — борщ
Німецький 4-зональний біфштек
Воловий язик з перцем — а ля Вишинський
Чеські „кнедлічки“ з советською підливою
Французька саламаха
Молодий атлантійський голубець, атомово гарнірований

Десер:

Корейський перекладанець
Комінформівський торт
Мокка з Тель-Авіву
Італійські „тутті-фрутті“

Вина:

Старе Версальське (Шампан) 1919
Кримсько-Ялтанське (червоне) 1944

Горілки, лікери, коньяки:

„Нафта — Бренді“
„Франко — чиста“

Цигари, цигарки:

„Бірма“, „Ява“, „Малая“, і ін.

Обслуга вишколена!
Заплата по спожиттю!

ДО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ У НІМЕЧЧИНІ

До 17-го ч. нашого журналу залучили ми поштові складанки, на яких зазначена висота передплати по кінець 1948 р (по 24-е число).

Просимо цю належитість переслати!

ПОЛЮВАННЯ НА СОВЕТСЬКОГО ДИКА